

Medvídek z plyše

Lucie Vondráčková

Znám jeden opuštěný krátek
Za výlohou méďa plyšový
Vězní ho tam dveře a v nich zámek
Dospělí už jsou takoví

Mám jedno nesplněné přání
Aby tenhle méďa plyšový
Co za skleněnou výlohou se trápí
Nebyl sám a on to ví

O své Míše sní
S ní si v duchu povídá
Tiše píše jí
A usíná
S nadějí
Poslední

Že jednou najde co mu chybí
Že v horách může bloudit s ní
Budou se mít hrozně rádi
Velkou láskou medvědí
Zdá se mu že jsou živí
A můžou si klidně jít
Tam kam se jim zlíbí
A malý medvíďátka mít

R:
Tiše píše
Medvídek z plyše
Píše své Míše
Že když je tiše
Slyší jak z výše
Na něho dýše
Láska
Mám stále nesplněné přání
Je to tenhle méďa plyšový
Výloha skleněná mu brání
Jít si hrát a on to ví

Možná nemá nikdo ani zdání
O čem sní ten méďa plyšový
Sám jenom čeká na prodání
Smutnej je a hladoví

O své Míše sní
S ní si v duchu povídá
K ní se přitulí
A usíná, usíná s nadějí...

Že jednou najde co mu chybí
A v horách může bloudit s ní
Budou se mít hrozně rádi
Velkou láskou medvědí
Zdá se mu že jsou živí
A můžou si klidně jít
Tam kam se jim zlíbí
A malý medvíďátka mít

Já teď před výkladem stojím
S touhou plyšovou
Dávejte jim hodně lásky
Ať medvídci šťastní jsou

Ať s námi šťastní zůstanou